

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoSr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718201281
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718201281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karol Krochta v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., D. XXX/XX, o zaplataenie 732,47 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 12Csr/1/2018-48 zo dňa 18.09.2019 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie žalobcu proti I. výroku rozsudku.

Potvrdzuje rozsudok v prevyšujúcej časti s upresnením, že o výške priznaných trov žalovanému voči žalobcovi rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 264 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 03.10.2014 do zaplataenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Tretím výrokom rozhodol o trovách konania tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 27,92 %.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu, a to po právoplatnom rozhodnutí o zrušení rozhodcovského rozsudku rozsudkom č. k. 15C/48/2014-81 zo dňa 27.06.2017, ktorý bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej rozhodcovskej, a.s., Karloveské rameno 8, 841 08 Bratislava, pod sp. zn. SR 11397/14 zo dňa 14.11.2014. V zmysle § 47 ods. 1 z. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pokračoval v konaní po zrušení uvedeného rozhodcovského rozsudku.

3. Po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 47 ods. 1 z. č. 335/2014 Z.z. o rozhodcovskom konaní; § 497 Obchodného zákonníka; § 52 ods. 1 - 4; § 54 ods. 1, 2, § 121 ods. 3; § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; § 1 ods. 2; § 2 písm. d); § 9 ods. 1, 2; § 11 ods. 1 písm. a) z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods. 1; § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. skonštatoval, že dňa 02.11.2012 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver a to vo výške 400,00 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 63 eur, t.j. celkom sumu 756 eur, počnúc dňom 10.12.2012. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok. V zmluve bola dohodnutá RPMN 268,08 %. V zmysle prílohy k zmluve - štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere bola dohodnutá doba trvania zmluvy 12 mesiacov, termín konečnej splatnosti úveru 10.04.2014, úroková sadzba 32 %, priemerná RPMN

36,73 %. Žalobca podal dňa 14.10.2014 žalobu na Stály rozhodcovský súd Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, 841 08 Bratislava, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplataenia istiny 264,00 eur, úroku vo výške 186,58 eur, úroku z omeškania vo výške 39,81 eur, poplatku vo výške 242,08 eur, úroku vo výške 32 % ročne zo sumy 264,00 eur od 03.10.2014 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 506,08 eur od 03.10.2014 do zaplataenia. Stály rozhodcovský súd Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, 841 08 Bratislava, rozhodcom D.. E. S., rozsudkom sp. zn. SR 11397/14 zo dňa 14.11.2014 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 264,00 eur, úrok vo výške 186,58 eur, úrok z omeškania vo výške 39,81 eur, poplatok vo výške 242,08 eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Žalovaný podal dňa 11.12.2014 na tunajší súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd rozsudkom č. k. 15C/48/2014-81 zo dňa 27.06.2017 zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, 841 08 Bratislava, sp. zn. SR 11397/14 zo dňa 14.11.2014 z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy.

4. Prvoinštančný súd vyhodnotil nárok za čiastočne dôvodný. Uviedol, že žalovaný nesplnil povinnosť mu vyplývajúcu z poskytnutého úveru a porušil povinnosti plniť žalobcovi riadne a včas. Konštatoval, že záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským a to aj napriek tomu, že ide o zmluvu o úvere, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka. Niet žiadnych pochybností o tom, že predmetom konania bol nárok zo zmluvy, ktorá na základe vyššie uvedeného, zodpovedá definícií spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľom je v súlade s európskou aj vnútroštátnou súkromnoprávnou aj verejnoprávnou úpravou osoba, ktorá v zmluvnom vzťahu, do ktorého vstupuje so subjektom vykonávajúcim obchodnú činnosť, nejedná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo v rámci výkonu svojho povolania. Žalobca poskytol úver vykonávajúcu svoju podnikateľskú činnosť a zároveň žalovaný ako dlžník z poskytnutých úverových prostriedkov financoval svoje osobné potreby. Zmluvu preto vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú s aplikáciou príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a iných právnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa.

5. Súd prvej inštancie Zmluvu uzavretú medzi stranami sporu posudzoval i podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a skúmal, či má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. Okrem iného zistil, že zmluva neobsahuje správny termín konečnej splatnosti úveru, aj keď je v zmluve uvedený tento dátum dňom 10.04.2014, nie je uvedený správne. Pri prvej splátke dňa 10.12.2012 a počte splátok 12 vychádza termín splatnosti dňa 10.11.2013. Preto konštatoval, že v zmluve absentuje aj údaj o termíne splatnosti, teda chýba podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c), f) z. č. 129/2010 Z.z. Považoval tak poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má preto nárok len na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanému, teda na vrátenie reálne poskytnutej istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií. Žalovanému bola reálne poskytnutá suma 400 eur, z čoho uhradil sumu 136 eur, čo vyplynulo z rozhodcovského rozsudku a z tvrdenia žalovaného. Záväzok žalovaného voči žalobcovi tak predstavuje sumu 264 eur, na splnenie ktorého súd žalovaného aj zaviazal. K priznanej istine v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení žalobcovi priznal aj žiadané úroky z omeškania odo dňa 03.10.2014 vo výške 8 % ročne až do zaplataenia.

6. Vo zvyšnej časti nároku, a to o zaplataenie úroku vo výške 186,58 eur, úroku z omeškania vo výške 39,81 %, poplatku vo výške 242,08 eur s príslušenstvom (z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) žalobu zamietol ako nedôvodnú.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobca bol úspešný v rozsahu 36,04 % (v časti istiny vo výške 264 eur) proti jeho neúspechu v rozsahu 63,96 % (v časti uplatneného úroku 186,58 eur, úroku z omeškania vo výške 39,81 eur a poplatku vo výške 242,08 eur). Je zrejmé, že úspešnejšou stranou v spore bol žalovaný, a to v rozsahu 27,92 % (t.j. 63,96 % mínus 36,04 % = 27,92 %). Súd preto o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, ako je uvedené v tretej vete výroku rozsudku, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. V texte odvolania sa označoval nesprávne ako žalovaný. Namietal vady v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP s tým, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že strany sporu dňa 02.11.2012

uzavreli Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 400 eur. Táto zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka ide o absolútny obchod, preto aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je možná, lebo nejde o vzťah spotrebiteľský. Nie je možné sa dodatočne dovolávať inej kvalifikácie právnej povahy Zmluvy, keďže jej uzavretie (podľa Obchodného zákonníka) svojim konaním vyvolal sám žalobca, ktorý to aj inicioval. Zmluvné strany tak dohodli, že ich zmluvný vzťah sa bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka, čo vyplýva zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Obchodným zákonníkom sa bez ohľadu na povahu účastníkov riadia okrem iných aj zmluvy o úvere podľa § 497. Keďže zmluva nebola uzavretá ako spotrebiteľská, nie je možné ju vyhodnotiť za bezúročnú a bezpoplatkovú s aplikáciou právnych predpisov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv. Podľa odvolateľa na určenie zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú v zmysle z. č. 129/2010 Z.z. nie je naplnený žiaden predpoklad. Navrhol preto rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žiadal priznať náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že odvolanie pôsobí zmätočne, keďže žalobca sa v ňom označuje ako žalovaný. Odmietol konštatovanie o nesprávnom právnom posúdení veci a nevykonaní navrhnutých dôkazov súdom prvej inštancie. Poukázal na § 52 ods. 1 -3 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka s akcentom na znenie, podľa ktorého odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Uzatvorenie úverového vzťahu a poskytnutie úveru inicioval on ako žalovaný a bola mu poskytnutá suma 400 eur a s ňou spojený administratívny poplatok v sume 237,33 eur. O nijakom administratívnom poplatku vo výške viac než 50 % poskytnutého úveru ani nemal vedomosť. Nemohol sa oboznámiť so zmluvou o úvere a nemal žiadnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Ďalej uviedol, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú podľa ods. 5 citovaného zákona neplatné. Odmietol tvrdenie žalobcu, že predmetná Zmluva má povahu absolútneho obchodu. On ako fyzická osoba nemal žiaden dôvod ani záujem uzatvárať obchodnú zmluvu. Poprel tvrdenie žalobcu, že on zmluvu inicioval, lebo zmluvu inicioval žalovaný. Stotožnil sa s názorom, že uvedená zmluva je bezúročná a bezpoplatková v zmysle z. č. 129/2010 Z.z. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

10. K replike žalovaného k odvolaniu žalobcu sa žalobca už nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 18.06.2020 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v časti je treba odmietnuť a v prevyšujúcej časti nie je dôvodné.

12. Keďže odvolateľ napadol odvolaním celý rozsudok súd prvej inštancie, a to aj vo vzťahu k výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 264 eur s prísl., všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, v uvedenej časti bol žalobca úspešný. V zmysle ust. § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, teda uvedeným výrokom bolo rozhodnuté v prospech žalobcu, preto žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti uvedenému výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie.

13. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie postupom podľa § 386 písm. b) CSP, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou odmietol.

14. Vo vzťahu k ďalším dvom výrokom napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením, a to čo sa týka výrokov II. a III. napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP dopĺňa nasledovné.

15. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku správne zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil a rozhodnutie náležite odôvodnil. Pritom v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť

daná odpoveď na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS/78/05).

16. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k správnym skutkovým zisteniam. Dôkazy vyhodnotil vo vzájomnej súvislosti a tak dospel k správnym skutkovým zisteniam zo správne vykonaných dôkazov, aplikujúc pravidla formálnej logiky.

17. Nie je možné súhlasiť s tvrdením odvolateľa, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri uznesenie NS SR z 27.06.2011, sp. zn. 7Cdo/7/2010). V danej veci však súd prvej inštancie nárok žalobcu správne právne posúdil.

18. K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa odmietnutia posúdenia žalovaného ako spotrebiteľa z dôvodu, že zmluva uzavretá stranami sporu dňa 02.11.2012, a to Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 400 eur, ktorá mala byť uzavretá v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka s dohodou o tom, že všetky právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, z čoho vyvodil, že predmetnú zmluvu nie je možné považovať za spotrebiteľskú, odvolací súd uvádza, že nie je možné súhlasiť s uvedeným názorom odvolateľa (v odvolaní sa nesprávne označil ako žalovaný). Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 18.09.2019 uviedol, že predmetnú zmluvu považuje za spotrebiteľskú. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nutné uvedenú úverovú zmluvu posúdiť podľa ust. z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a z. č. 129/2010 Z.z. tak, ako to správne zrealizoval aj súd prvej inštancie. Odvolací súd ešte dodáva, že ani prípadnú dohodu strán sporu o aplikácii Obchodného zákonníka na uvedenú úverovú zmluvu by nebolo možné akceptovať, lebo takáto zmluva, ktorá by v zmysle ust. § 54 ods. 1 OZ, sa odchyľila od zákona v neprospech spotrebiteľa, ktorou by si spotrebiteľ zhoršil svoje postavenie, nebola by platná pre rozpor so zákonom. Navyše žalovaný poprel uzavretie takejto dohody.

19. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že strany sporu dňa 02.11.2012 uzavreli Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ - žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 400 eur, ktorý sa zaviazal úver vrátiť v 12-tich mesačných splátkach vo výške 63 eur, celkom vo výške 756 eur, a to počnúc dňom 10.12.2012, s termínom konečnej splatnosti úveru dňa 10.04.2014.

20. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie má za to, že žalobca pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, lebo nebolo preukázané, aby konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Správne preto súd prvej inštancie podrobil vzniknutý záväzkovo-právny vzťah medzi stranami sporu súdnej kontrole z hľadiska kontextu spotrebiteľského práva, a teda použil ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na právne posúdenie uvedeného vzťahu a nárokov z neho vzniknutých. Rovnako správne vyhodnotil úver za bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na §§ 9 ods. 2, písm. f) a 11 ods. 1 písm. a) z.č. 129/2010 Z.z. Na to, aby bolo možné považovať úver na nezúročný a bezpoplatkový postačuje absencia čo i len jedného zákonného údaju - zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) cit. zákona, čo v prejednávanej veci bolo jednoznačne preukázané (nesprávny dátum splatnosti úveru, ktorý bol namiesto správneho 10.11.2013 uvedený nesprávne dňom 10.04.2014, tiež neskutočne vysoká hodnota RPMN 268,08 %, ako údaj dôležitý pre vyhodnotenie výhodnosti, resp. nevýhodnosti spotrebiteľského úveru), preto bolo správne súdom prvej inštancie konštatované, že ide o úver bezúročný a bezpoplatkový. Správne z uvedených dôvodov bola preto žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Žalobcovi totiž nevznikol nárok na vrátenie iných súm žalovaným, iba rozdielu medzi poskytnutou sumou 400 eur a žalovaným uhradenou sumou 136 eur, teda nárok bol iba na sumu 264 eur, tak, ako o to rozhodol súd prvej inštancie.

21. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie čo do výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, a to tiež aj čo do správneho výroku III. o trovách konania. Výrok o trovách konania odvolací súd upresnil, že o výške priznaných trov žalovanému voči žalobcovi bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník a to po právoplatnosti rozsudku vo veci samej postupom podľa

§ 262 ods. 2 CSP. Odvolací súd dodáva, že prvoinštančný súd opomenul výrok o trovách konania formulovať tak, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením, čo bolo upresnené tunajším súdom (potreba takejto formulácie výroku o trovách konania vyplýva z uznesenia NS SR z 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo 222/2016).

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté odvolacím súdom postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto bolo rozhodnuté tak, že mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).